

Nadvse plodno je bilo njegovo planinsko življenje. Bil je eden od ustanoviteljev planinskega društva Železničar v Ljubljani, v katerem je bil aktiven predvsem na področju planinskega gospodarstva. Ko so se ljubljanski planinci-železničarji odločili, da bodo na kraju nekdanjega Skalaškega doma na Rjavi skali na Voglu postavili svoj planinski dom, so v Bohinju kupili kočo Murko, ki je bila zavetišče prostovoljnih delavcev in skladišče hrkati. Zgradili so (največji del prostovoljno) tovorno žičnico na Rjavo skalo, ko pa jo je uničila strela in ko se je na Voglu vmešalo močnejše turistično gospodarstvo, so se planinci umaknili od tod.

Pokojni Dolfe Žitko je bil nato pobudnik za nakup parcele in staje na Vogarju nad Bohinjem, kjer naj bi »železničarji« zidali svoj planinski dom. Parcelo so odkupili, zgradili v bližini najprej zajetje, pripeljali vodo s planine Habad od parcele, postavili spomenik padlim planincem-železničarjem na Vogarju in šele nato kočo.

Medtem je bil pobudnik za zlete planincev železničarjev Jugoslavije, ki so od tistega prvega na Romaniji še vedno vsako leto v organizaciji drugega železničarskega planinskega društva v državi.

Kot odbornik se je vseskozi zavzemal za delo z mladino.

Odlikovani je bil s srebrnim častnim znakom Planinske zveze Slovenije in Jugoslavije, od bratskih železničarskih planinskih društev pa je dobil vrsto priznanj in diplom.

V kroniki Planinskega društva Železničar iz Ljubljane bo ostalo ime Adolfa Žitka zapisano z velikimi črkami.

M. R.

In memoriam: Mira Djordjević

Zadnje dni avgusta, ko se je poslavljalo poletje, se je poslovila tudi Mira Djordjević in prijatelj, znanci in tovariši, ki smo stali ob njenem odprtem grobu, kar nismo mogli dojeti krute resnice, da je ni več med nami. Hudo nam je bilo in hudo nam je, ko smo se morali posloviti od človeka, ki je ves svoj prosti čas z veseljem posvetil planinstvu.

Kot dolgoletna tajnica planinskega društva Rašica je bila vedno pripravljena sprejeti in uspešno opraviti odgovorne naloge. Kljub temu je našla dovolj časa, da je društvo zastopala v sekretariatu

meddruštvenega odbora ljubljanskih planinskih društev. Ni bilo planinskega tabora ali drugačne planinske prireditve, kjer ni aktivno sodelovala pri organizaciji. Bila je eden od pobudnikov za pobratenje s planinskima društvoma Dol pri Hrastniku in JNA Sutjeska iz Zagreba.

Za svoje požrtvovalno delo je bila večkrat pohvaljena in odlikovana s planinskimi odličji. Usoda je hotela, da ji največjega priznanja, zlatega častnega znaka Planinske zveze Slovenije, ki ga je PZS podelila letošnjega maja, njeni soplaninci niso mogli izročiti. Še avgusta je upala in njeni tovariši z njo, da ji bodo ta znak podelili letošnjo jesen v planinski koči na Rašici. To so hoteli storiti prav na Rašici, v njenem drugem domu, kot je večkrat rekla Mira; tam je bila namreč skrbna gospodinja in gostiteljica, ki je vsakega planinca sprejela s prijazno besedo in dobro voljo. Njenim planinskim tovarišem ni bilo dano, da bi se jim izpolnila ta želja.

Ostal nam bo spomin na našo Miro, ki počiva v slovenski zemlji.

Boris Kapus

50-krat prehojena Loška transverzala

V nedeljo, 23. oktobra, je bila v Javorjah v Škofjeloških hribih skromna slovesnost ob 15-letnici Loške planinske poti, na kateri so planinki Fani Bohinc iz Kranja podelili značko za petdesetič prehojeno Loško pot.

Za Javorje kot kraj slovesnosti so se odločili med drugim zato, da bi tja lahko prišli tudi tisti ljubitelji loških hribov, ki večjih planinskih podvigov ne zmorejo več. Praznovanje so združili s krajšim pohodom skozi Delnice do Predal, tako da so pohodniki prišli v Javorje ob 11. uri, ko se je začela slovesnost.

Ludvik Jugovic je v imenu Komisije za Loško planinsko pot obrazložil njeno delo v 15 letih, povedal, kako vzdržujejo pot in kakšne težave imajo pri svojem delu, hkrati pa omenil, da v vseh teh letih na poti ni bilo nobene nesreče, če ne upoštevamo enega samega zvina noge v Koprivniku. Nadalje je povedal, da je LPP v teh 15 letih prehodilo 1838 planincev in planink, od katerih jih je 358, ki se na pot vedno znova vračajo: nekateri od njih so jo prehodili že desetkrat, petnajstkrat, celo devetnajstkrat. Fani Bohinc, članica PD Kranj, pa jo je doslej prehodila kar petdesetkrat, in sicer kljub visoki starosti, saj bo prihodnje leto dopolnila 80 let. Tako je sedaj seveda absolutna rekorderka te planinske poti. Predsednik komisije LPP Jugovic je tudi povedal, da hodijo in so hodili po tej poti člani 74 planinskih